

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

Škola pro život „Žák není nádoba, kterou je třeba naplnit, ale pochodeň, kterou je třeba zapálit“

(Sokrates)

OBSAH

Název školního vzdělávacího programu a jeho předkladatel	
Charakteristika školy	
Charakteristika ŠVP - Škola pro život.....	
Vzdělávací obsah základního vzdělávání	
Vzdělávací období základního vzdělávání	
Učební plán ŠVP - Škola pro život.....	
Vzdělávací oblasti	
Jazyk a jazyková komunikace	
Matematika a její aplikace	
Člověk a jeho svět	
Člověk a společnost.....	
Člověk a příroda.....	

Oficiální název:

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM
ZÁKLADNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Motivační název:

Škola pro život

Předkladatel:

Základní škola: ZŠ a MŠ při Léčebně Dr. L. Filipa

Ulice, č. p., č. o.: nám. TGM 482/ II

PSČ, město: 290 01 Poděbrady

Jméno ředitele: Mgr. Iva Nováková

Kontakty: č. tel.: 325 61 2907

e-mail: filip.podebrady@tiscali.cz

Zřizovatel školy:

Název: KÚ Středočeského kraje

Adresa: KÚ ,Středočeský kraj, Odbor školství, Zborovská 11, 150 21 Praha 5

Charakteristika školy

a) Charakteristika školy a její priority

Historie naší školy se odvíjí od roku 1933 , kdy doc. Mudr. Ladislav Filip založil dětskou léčebnu. Škola při léčebně vznikla až v roce 19050. V současnosti je toto soukromé lázeňské zařízení určeno dětem a dorostu od 3 do 19 let. Léčí se zde pacienti s juvenilní chronickou artritidou a jinými chronickými onemocněními kloubů páteře, stavy po úrazech , ortopedických operacích , osteoporózou , obezitou a hyperlipoproteinií, tradičně již i dětská onemocnění srdce a cév.

Při této léčebně působí naše škola. Žáci jsou po dobu pobytu v léčebně vyučovány podle rozvrhu se sníženým počtem vyučovacích hodin, protože během pobytu absolvují i léčebné procedury. Proto se učí hlavní předměty a ostatním výchovným předmětům se věnují většinou odpoledne ve školní družině.

Po každém novém nástupu dětí máme pravidelné schůzky se zdravotníky. V případě potřeby

schůzky individuální. Všichni pracovníci se snaží, aby se děti u nás cítily dobře, věnujeme jim dle potřeby individuální péči.

Naší snahou je, aby děti měly při návratu do své kmenové školy co nejméně problémů a nemusely dohánět učivo. Pro každého žáka máme rozpracovaný pobytový plán podle délky pobytu. Těší nás, že ohlasy ze škol, které hodnotí naši práci, jsou ve velké většině kladné a také to, že se po návratu do kmenových škol zapojí bez problémů do vyučování.

Dětská léčebna je umístěna v krásném prostředí lázeňského parku. Škola nemá vlastní učebny, ale učí v náhradních prostorách - ve velké jídelně, malé jídelně, v herně na třetím patře, v zaměstnanecké jídelně, ve školce na II. patře. Škola má pronajatý domeček v zahradě léčebny, který slouží jako ředitelna a sborovna. Škola se zapojila do projektu EU školám. Z tohoto projektu se financovalo zakoupení dvou interaktivních tabulí, dvou dataprojektorů, sedm notebooků pro učitele. Využíváme moderní metody při výuce.

Spolupracujeme se ZŠ při fakultní nemocnici v Hradci Králové, kde se každoročně setkáváme s kolegy podobného školského zařízení. Ředitelka školy je členem somatopedické společnosti. Při vhodných přednáškách jezdíme i s svrchní sestrou. Mezinárodní spolupráci zatím nemáme.

Ve školní budově je pět tříd, které po vyučování slouží jako jídelny a herny. **Ve třech třídách jsou umístěny interaktivní tabule.**

Žáci jsou vyučováni dle vzdělávacího programu:

1. Základní škola č.j. 16847/96

Ve škole jsou 2 oddělení školní družiny - školní družinu navštěvuje 24 žáků.

a) Profilace a zaměření školy, vzdělávací nabídka žákům

• Zajišťuje se výuka všech hlavních předmětů

cizí jazyk - angličtina - je vyučován od školního roku 2007- 8 povinně od 3. ročníku

cizí jazyk - němčina - je vyučován od školního roku 2007-8 povinně od 3-. ročníku

• ŠD zajišťuje

• sportovní aktivity

turnaj v šípkách

• organizace volného času žáků

žákům je poskytnuta široká nabídka volno časových aktivit - opět zajišťuje ŠD - míčové hry

• organizace kulturních programů

ve škole jsou již tradicí návštěvy městského divadla Na Kovárně, dětských představení v sále lázeňské kolonády. Zúčastňujeme se akcí v městské knihovně, koncertů LŠU. Tradicí se již staly vánoční koncerty LŠU u nás v léčebně. Pravidelně navštěvujeme filmová představení. Škola zajišťuje pro žáky vzdělávací pořady z oblasti přírodovědné, zeměpisné a cizojazyčné

Pravidelně se konají přednášky Mgr. P. Plaňanského o holocaustu a historické přednášky Dr. H. Lipavské o historických a současných Poděbradech.

Vzhledem k velmi rozsáhlému spektru vzdělávacích potřeb našich žáků - od žáků nadaných až po žáky s velmi vážným zdravotním a mentálním postižením - se nám jeví jako velmi přínosné a smysluplné zaměřit strategii školy směrem k tvořivému učení, které je založeno na zvládnutí přirozených situacích, na přizpůsobení se individualitám žáků.
Chceme docílit toho, aby naše škola umožňovala individuální uplatnění každému žákovi.

b) Skladba pedagogického sboru

- velikost sboru, složení sboru z různých hledisek aprobace, kvalifikace, studium pedagogický sbor tvoří 6 učitelů a 2 vychovatelky školní družiny
pět učitelů splňuje všechny kvalifikační požadavky
- 1. stupeň: 2 učitelé - PF, učitelství pro 1. stupeň, vystudovaná speciální pedagogika
- 2. stupeň: 4 učitelé - vystudovanou PF pro II. stupeň a speciální pedagogiku, jeden ped. pracovník dokončuje speciální pedagogiku pro první stupeň a dva pedagogové mají vystudovanou PF pro II. stupeň, ale nemají vystudovanou speciální pedagogiku.
- školní družina: 2 vychovatelky - splňují požadavky odborné a pedagogické způsobilosti
- studium: jeden učitel studuje další vzdělávání pro pedagogy - školní management
- složení pedagogického sboru
 - z hlediska věku
 - průměrný věk pedagogického 50 let
 - z hlediska pohlaví
 - ženy - 7

muži - 1

- schopnost týmové práce

c) Skladba žáků

Máme spojeny - 1. 2., 3., - třídu
4.,5., - třídu
6., - třída
7., - třída
8.,9., - tříd

d) Spolupráce školy s rodiči a veřejností

_ K prvnímu kontaktu s rodiči dochází při vyplňování dotazníku, který jsme vypracovali nejen pro rodiče, ale i pro kmenové školy. Na tomto podkladě je vypracován pobytový plán pro každého žáka. K přímému kontaktu s rodiči dochází při nástupu dítěte do léčebny .

_ Schůzky rodičů

Jsou 2 x za pobyt dítěte v léčebně jednou na začátku pobytu, po druhé v polovině pobytu dítěte. Informujeme o chování a výsledcích vzdělávání žáka.

Poskytujeme informace i po telefonu

_ Výchovné a prospěchové problémy

tyto situace jsou řešeny společným setkáním všech zúčastněných stran: rodiče - žák - třídní učitel - vedení školy - vedení léčebny - zdravotníci

cílem setkání je stanovení pravidel spolupráce, nalézt cestu, jak do budoucna problémům předcházet, vytvořit vztah vzájemné důvěry a partnerství mezi zúčastněnými stranami

Charakteristika školního vzdělávacího programu

Základní filozofie programu

Školní vzdělávací program Škola pro život naplňuje výchovné a vzdělávací cíle RVP ZV. Program je založen na principech činnostního učení.

Školní vzdělávací program Škola pro život vychází v souladu s RVP ZV z poznatků, že

- v základním vzdělávání jde o to, aby si žáci osvojili základní poznatky o životě kolem sebe, (nelze naučit vše, k čemu lidstvo v poznání došlo)
- k učení lze žáky motivovat a učinit je zajímavým a přiměřeným jejich věku
- nejlepších a trvalých výsledků lze dosáhnout na základě porozumění určitému jevu, toho lze dosáhnou tehdy, když žák zapojí do učení co nejvíc smyslů, když bude provádět činnosti, pozorovat, hovořit o nich, vyslovovat závěry - objevovat
- chceme-li dosáhnout dobrých výsledků u všech žáků, musíme jim dát prostor pro učení, protože stejných výsledků nelze dosáhnout u všech žáků za stejnou dobu
- kvalitu vzdělávání neurčuje množství poznatků, ale jejich propojenost, smysluplnost a použitelnost pro život
- efektivitu vzdělávání nelze založit jen na posuzování chyb žáků, ale je nutné využít nové mechanismy

k hodnocení výsledků vzdělávání postavené na průběžném hodnocení činností žáků, na ověřování schopnosti řešit problémy komplexně a na celkovém posunu žáka nejen v kvalitě vědomostí a rozvoji dovedností, ale zejména v komplexním rozvoji osobnosti žáka

- pozitivně laděné hodnotící soudy, užívané průběžně, mají vyšší motivační hodnotu a vedou k celkově dobrému zvládnutí učiva

Činnostní učení vede žáky ke spolupráci, podnikavosti a vynalézavosti. Učí je, že trvalých vědomostí lze nabývat hlavně na základě vlastní činnosti.

ŠKOLA PRO ŽIVOT nepředkládá žákům zpravidla hotové výsledky a poznatky k osvojení, ale vede

je k tomu, aby vše nové, pokud to lze, získávali na základě činností, pozorování, pokusů - na základě objevování. Nezaměstnává jednostranně rozum a paměť žáků, ale působí také na jejich city a vůli. Nehromadí jen množství vědomostí místo jejich kvality, ale snaží se rozvíjet schopnosti žáků a seznamovat je s pracovními metodami a postupy. Tyto metody a postupy si žáci osvojují tak, aby je uměli uplatnit v životě a mohli se sami dál vzdělávat. Činnostní učení je založené na metodě objevování. Žáci objevují principy a zákonitosti jevů a problémů sami, na základě kroků určených učitelem. Manipulací s pomůckami a vlastní činností si žáci poměrně rychle a především trvale osvojují praktické zkušenosti, poznávají k čemu nový poznatek a dovednost slouží. Učivo se procvičuje na konkrétních příkladech a situacích, které přináší každodenní život kolem nás, a tak má pro žáky osobní smysl, a zároveň se zaměřuje na zvládnutí podstatných jevů. Činnosti s konkrétními věcmi a pokusy učí žáky vnímat učení jako činnost důležitou pro vlastní život i existenci okolního světa. V průběhu vzdělávacího procesu je žák veden k sebekontrolě, sebehodnocení a samostatnému rozhodování. Učí se pracovat sám i spolupracovat v týmu.

Základní metoda činnostního učení - metoda objevování - staví do popředí význam otázek žáků ve vyučování. Je-li dítě schopno k určitému jevu položit otázku, je to znamením, že o pozorovaném jevu přemýšlí, hledá vysvětlení, je schopno mu porozumět a na otázku najít správnou odpověď. V pokládání otázek pomáhá žákům hlavně pozorování určité prováděné činnosti.

Úloha učitele spočívá v tom, aby žákům několik „žákovských otázek“ formuloval sám, aby je povzbuzoval, aby jim dával dostatek příležitostí k vzájemnému kladení otázek, aby pozitivně podpořil i otázky neobratně formulované. Učitel brzy pozná, že se žáci ve formulaci otázek lepší, že jsou stále obratnější a pohotovější. Schopnost ptát se je jedním z klíčů k úspěšnému

učení a získává se hlavně cvikem. Otázky kladené žáky ke kterýmkoli partiím učiva provokují myšlení žáků, vedou je k hledání vysvětlení, výrazně napomáhají k učení.

Pro žáky je vždy při probírání nové látky nejdůležitější vytvořit si prostřednictvím činnosti představu o jevech, kterým chceme učit, a naučit se tyto jevy vnímat. Průběžně musíme žáky nechat o pozorovaných jevech hovořit, a tím se u nich postupně vytváří jejich věku přiměřený odborný slovník. Až po dokonalém zvládnutí prvních dvou kroků všemi žáky přichází na řadu automatizace - procvičování učiva činnostními i klasickými formami.

Další důležitou metodou činnostního učení je individualizace, tzn. dát každému žákovi možnost, aby daný úkol nebo problém řešil vlastním způsobem, na základě svých zkušeností a dovedností. Tato metoda napomůže učiteli dobře poznat, do jaké míry žáci zvládli učivo, zvláště když učitel dovede využívat individualizaci pro zpětnou vazbu. Tato metoda vede také k tomu, že si žáci uvědomí, co se vlastně učí a co z toho už umí.

Významnou roli při této práci má zdůvodňování zvoleného řešení, tedy odpovědi na otázku, proč jsem řešení provedl právě tak. Žáka tím vedeme k přemýšlení o své práci, k jejímu srovnávání s prací spolužáků, k uvědomění si dalších možností řešení. Tato činnost přispívá značnou mírou k rozumovému vývoji žáka. Velkým kladem, který činnostní metody přinášejí do výuky, je chuť a radost, s jakou děti pracují.

K základním pracovním metodám činnostního učení patří metody aktivizující, zejména metoda situační, problémová a projektová, metody názorně demonstrační, metody slovní, zejména dialogické, metody samostatné práce, metody výzkumné, tvořivá práce s učebnicemi, pracovními sešity a didaktickými pomůckami a hrami.

Vyučovací metody při činnostním učení jsou volné v mezích, které jsou dány přirozeným vývojem žáků. Učitel volí v těchto mezích a při dokonalé znalosti učební látky takové metody, aby v každém předmětu soustavně rozvíjel zájem žáků, a dosahoval tak co nejlepších výsledků bez přetěžování žáků a přepínání vlastních sil.

Menší nadání nebo částečná neznalost v některé oblasti by neměly být překážkou rozvoje žáka v jiných oblastech. Aby toho mohlo být dosaženo, zaměřuje se Škola pro život na využívání mezipředmětových vztahů. To znamená, že učí žáky užívat všech vědomostí a dovedností, kterým se naučili při každé vhodné příležitosti, ve všech učebních předmětech i v praktickém životě.

Psychologické zdůvodnění činnostního učení spočívá v uvědomění si toho, že nejpevnější spoje se vytvářejí životními situacemi. Psychologové totiž poznali, že v paměti vydrží dlouho, často i trvale to, co žák sám pozoroval, promyslel či vykonal. Je nutné vědět a dodržovat, že žákova paměť nemá být přetěžována zbytečnými podrobnostmi.

Při osvojování nového učiva dbáme ve **Škole pro život** vždy na to, aby nové učivo vycházelo z učiva předešlého, aby byly nové představy zařazovány do okruhu představ starších.

Rozvoj inteligence žáka je ve Škole pro život podporován tím, že je žákovi umožněno samostatně se rozhodovat, uvažovat, provádět svoje činnosti, učit se řešit problémy. Žák své činnosti provádí samostatně. Vedeme ho přitom k samostatnému pozorování, srovnávání, rozboru pozorovaného jevu, k vlastnímu uvažování, kladení otázek, ke komunikaci. Činnosti organizujeme tak, aby žáci byli často v situacích, které vyžadují, aby o práci přemýšleli. Škola pro život se uplatněním činnostního učení stává školou založenou na radostné práci žáků.

Učitel sám je při činnostních formách výuky organizátorem a usměrňovatelem práce žáků. Zájem žáků, který je při tomto způsobu výuky zřejmý, jejich vnitřní zaujetí pro řešení předkládaných problémů, jejich radost i z dílčích úspěchů, to vše přináší pocit vnitřního uspokojení také pro učitele. Prožívání každodenních drobných překvapení z někdy i nečekaných úspěchů žáků, které běžná výuka řadí mezi méně schopné, přináší učiteli radost, dává mu pocit naplnění a uvědomění si krásy učitelského povolání.

Při realizaci ŠVP - Tvořivá škola je třeba co nejvíce dbát na zachování přirozené skladby

žakovských kolektivů.

Pracovní postup k dosažení určitého učebního cíle se řídí nejen povahou probíraného učiva, ale též charakterem vývojového období žáků.

Nedoporučuje se hodnotit žáky podle unifikovaného modelu. Každý má mít nárok na individuální tempo, možnost chybování a znovuobjevování, hodnocení podle individuálního pokroku v učení. Každý má mít prostor na individuální projev a názor, prostor pro vzájemnou komunikaci a spolupráci.

Je třeba připravit pro žáky podmínky, ve kterých by cítili jistotu, bezpečí, sebedůvěru, sounáležitost, ve kterých by se mohli seberealizovat. V průběhu vyučování dbát na pozitivní ladění hodnotících soudů. Uvědomit si, že všechny neúspěchy žáků, obzvláště počáteční, nepříznivě dopadají na vztah žáků ke škole i k dalšímu učení.

Školní vzdělávací program Škola pro život navazuje svým pojetím na tradice *české činné školy*, kterou lze charakterizovat

- má činnostní ráz
- je pozitivní vůči žákům
- podněcuje žáky k tvořivé práci
- navrácí do školy „zdravý selský rozum“
- při výuce využívá zkušeností žáků
- klade důraz na motivaci žáků k učení
- při výuce se dbá na vysvětlení, proč se čemu učí
- zpětná vazba je důležitou formou zařazovanou do každé vyučovací hodiny
- je snahou všech vyučujících, aby bylo probírané učivo žáky dobře zvládnuto
- umožňuje účelně spojovat učiva několika předmětů do projektů
- zdůrazňuje mezipředmětové vztahy

V popředí záměrů a cílů Školního vzdělávacího programu Škola pro život je rozvoj tvořivosti žáků. Důležitým předpokladem pro rozvoj tvořivosti je motivovat žáky tak, aby měli radost z pochopení probíraného učiva. Přitom je třeba respektovat jejich individuální vlohy.

Aby žáci byli schopni tvořivě riskovat při řešení úkolů a problémů, je třeba podporovat jejich samostatnost, sebejistotu, zodpovědnost, pozitivní sebehodnocení. Učitelé se pro žáky stanou partnery a poradci, pomocníky na cestě za samoobjevováním, stanou se jejich oporou.

Veškerá činnost učitelů a především žáků musí být ve finále doprovázena pocitem uspokojení a radosti z dobrých výsledků.

Dalším principem tvořivé školy je ta skutečnost, že žák je stále podněcován k produkci myšlenek, nápadů, kladení otázek, odpovídání. Často se tak děje při činnostním učení, ať už s pomůckami, nebo na základě úloh ze života.

Důraz je kladen na využívání poznatků v rámci smysluplných celků, na individuální porozumění a nepřetěžování žáků. Každá činnost, která žáka zapojuje do vyučovacího procesu, která mobilizuje jeho síly, je tou nejlepší metodou získávání nových zkušeností.

Ve srovnání s tradičními metodami je činnostní metoda mnohohmyslová, motivující a je velmi často zdrojem pozitivních prožitků, bez pasivního osvojování si hotových poznatků. Žákům v různých vyučovacích předmětech při činnostech proto vytváříme situace, které budou schopni řešit.

Vícesmyslovým zapojením žáků do vyučování je podněcována jejich aktivita, posiluje se v nich sebedůvěra, která je vede k soustředěné práci.

Škola pro život zdůrazňuje individualizované a kolektivní učení.

Individualizovaným učením rozumíme kteroukoliv formu vyučování, při níž rychlost, kterou žák postupuje při osvojování vědomostí, závisí jen na jeho schopnostech a na jeho práci (činnostech). Vzdělávací program uplatňuje též výuku kolektivní, činnostní učení do tohoto

způsobu práce však často vnáší individualizaci.

Učitel má možnost individuálně sledovat žáky, neboť při manipulaci s věcmi se zobrazuje mysl žáků přímo před každým z nich. Může tak přizpůsobit postup výuky pozorované individuální práci žáků. Vede žáky k hovoru o pozorovaném jevu (problému), tím se mnohé objasní i ostatním spolužákům. Velký význam má také to, že nikdo není izolován. Vzájemná nápodoba činností a vyjadřování mezi žáky zefektivňuje vyučování. Vlastní činnosti zařazujeme do výuky krátce a často v různých formách, aby upoutaly pozornost všech žáků, vedly dříve či později k znovuobjevení poznatku, k pochopení učiva a jeho dobrému zvládnutí. Předchází se tak bezduchému memorování látky naučené z paměti bez porozumění. Kolektivní individualizovaná výuka s využitím činností žáků a zpětné vazby přináší do vyučovacích hodin přirozenou potřebu diferenciací a skupinové práce. Při hovoru o pozorovaném jevu jsou kladeny otázky nejen učitelem, ale i žáky navzájem.

V rámci Školního vzdělávacího programu Škola pro život se realizuje harmonický rozvoj tělesných i duševních schopností každého dítěte.

Činnostní učení v Tvořivé škole umožní postupně každému žákovi, aby pocítil uspokojení nad svými dosaženými výsledky. Vědomí úspěchu je pak každému vzpruhou k překonávání překážek. Škola musí umožnit každému žákovi takový tělesný a duševní vývoj, jakého je schopen. Způsob a míra žákova rozvoje se neposuzuje jen podle míry vědomostí, ale zejména, podle toho, s jakou jasností a jistotou dovede žák myslet, své myšlenky vyjadřovat a řešit úkoly z praktického života, jak se vyvíjí jeho osobnost ve své mnohostrannosti.

Výchovně vzdělávací cíle a kompetence

školního vzdělávacího programu ŠKOLA PRO ŽIVOT

Školní vzdělávací program Škola pro život se v plném rozsahu ztotožňuje s výchovně vzdělávacími cíli a kompetencemi uváděnými v RVP ZV

1. Osvojit si strategii učení a být motivován pro celoživotní učení.
2. Tvořivě myslet, logicky uvažovat a řešit problémy.
3. Všestranně a účinně komunikovat.
4. Spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i druhých.
5. Projevovat se jako svobodná a zodpovědná osobnost.
6. Projevovat pozitivní city v chování a v prožívání životních situací; vnímavost a citové vztahy k lidem, svému prostředí i k přírodě.
7. Aktivně rozvíjet a chránit své fyzické, duševní a sociální zdraví.
8. Žít společně s ostatními, být tolerantní a ohleduplný k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám.
9. Poznat své reálné možnosti a uplatňovat je při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci.

Klíčové kompetence jsou v návaznosti na celoevropský směr členěny do souborů zaměřených

- na učení
- na řešení problémů
- na komunikaci a spolupráci

Klíčové kompetence představují soubor znalostí, dovedností, návyků a postojů, které jsou využitelné v různých učebních i praktických činnostech a situacích. Jsou klíčem k úspěšnosti člověka v celoživotním učení, v práci, zájmové činnosti i osobním životě. Na utváření klíčových kompetencí se podílejí všechny vzdělávací oblasti, které poskytují svým obsahem dostatek příležitostí k jejich naplňování. Konkrétní podoba vzdělávacích cílů a kompetencí je vyjádřena ve výchovně vzdělávacích cílech jednotlivých vzdělávacích oblastí.

K naplnění výše uvedených výchovně vzdělávacích cílů a získání kompetencí lze dospět v rámci Školního vzdělávacího programu Tvořivá škola prostřednictvím činnostního učení.

Z této filozofie vyplývá nejenom nutnost plnit dílčí výchovně vzdělávací cíle, ale i dodržovat pedagogické postupy specifické pro činnostní učení.

Cíle činnostního učení směřované k žákům a k učitelům

1) Cílem činnostního učení je, aby žáci

- poznali a osvojili si strategii učení a byli motivováni pro celoživotní vzdělávání
- zvládli základy všestranné komunikace
- naučili se spolupracovat a respektovat práci a úspěchy druhých
- byli utvářeni a projevovali se jako zdravé individuality a svobodné osobnosti
- projevovali pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací
- vnímali citové vztahy k lidem, k prostředí, kde žijí, k přírodě
- získali pozitivní vztah ke svému fyzickému a duševnímu zdraví, aktivně je chránili;
- byli schopni žít společně s ostatními lidmi, byli tolerantní a ohleduplní k druhým lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám
- poznali své reálné možnosti a dovedli je uplatňovat při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci
- dokázali v životě používat všech ve škole nabytých zkušeností

2) Cílem činnostního učení je, aby učitelé

a) porozuměli smyslu a principům činnostního vyučování a vzdělávání, tj.

- vyučovat prostřednictvím vlastní činnosti žáků, využívat smyslové poznání a zkušenosti žáků
- vytvářet prostředí, ve kterém se žáci cítí dobře a chtějí se učit, které dává prostor pro žákovu seberealizaci a sebedůvěru
- poznávat (diagnostikovat) žáky, jejich potřeby a schopnosti
- dát žákům přiměřený čas k učení a vést je k trvalému osvojení vědomostí
- rozvíjet klima dobrých vztahů mezi žáky, mezi žákem a učitelem
- volit učivo ve shodě s individuálními možnostmi a zájmy žáků, klást důraz na smysluplné učení (dialog, kooperaci), respektovat schopnosti žáků
- vytvářet u žáků logické a kritické myšlení
- učit žáky pracovat s informacemi, vyhledávat souvislosti, propojovat poznatky různého druhu, rozumět grafům, diagramům a tabulkám
- rozvíjet schopnost žáků spolupracovat a pracovat v týmu
- utvářet u žáků schopnost poslouchat a brát v úvahu názory jiných lidí
- vést žáky k vlastní organizaci učení

b) osvojili si dovednosti činnostního učení, např.

- využívat vhodných učebnic a učebních pomůcek k nim náležejícím
- využívat vhodné pomůcky pro individuální činnosti žáků
- organizovat vnitřní diferenciaci ve třídě
- hodnotit znalosti žáků, nikoli jejich slabiny
- organizovat práci žáků ve skupinách
- vytvářet projekty s využitím mezipředmětových vztahů

c) osvojili si vyučovací metody a formy činnostního učení, které

- podporují u žáků poznávání a aplikaci poznatků v praxi
- využívají objevování na základě tvořivosti žáků (výběr vhodných problémů)
- využívají sebekontrolu a sebehodnocení žáků

d) chápali souvislosti činnostního učení a jiných modelů současného vyučování a učení

Přednosti činnostního učení

1. Tempo se přizpůsobuje schopnostem žáků ve třídě.
2. Činnostní charakter výuky podporuje soustředění žáků na výuku.
3. Každý den přináší dítěti pokrok.

4. Neustále podněcuje zájem žáků o učení.
5. Důsledkem radosti z práce a zájmu žáků o učení je dobrá kázeň ve třídě.
6. Žáci jsou činnostní, svými otázkami a odpověďmi vedeni k sebedůvěře, nezávislosti a lepším pracovním návykům.
7. Zpětná vazba mezi učitelem a žákem umožňuje okamžitě odhalovat chyby žáků, pracovat s nimi, průběžně a snadno je odstraňovat.
8. Žáci nejsou přetěžováni, jejich psychický vývoj probíhá přirozeně. Činnostní učení napomáhá rozvoji schopností všech žáků.
9. Učiteli činnostní učení umožňuje důkladnější poznání každého žáka, vede ho k úvahám o tom, co dál který žák potřebuje ke svému individuálnímu rozvoji.
10. Prostor pro naučení je dán i žákům, kteří by jinak mohli být pokládáni za průměrné nebo i podprůměrné.
11. Činnostní charakter výuky dává dostatek prostoru k dobrému individuálnímu rozvoji nadaných žáků.
12. Výsledky jsou trvalejší - pokračuje se až po zvládnutí předchozí látky většinou žáků - mizí špatná práce.
13. Stálé podněcování žáků k samokontrolě a sebehodnocení, které činnostní výuku vždy provází, přivádí mnohé žáky k dovednosti pracovat bezchybně.
14. Činnostní učení vyhovuje dětem typů zrakového, sluchového i motorického, protože se do výuky zapojuje více smyslů.
15. Hodnocení žáků je snadnější, neboť učitel každým dnem může sledovat pokroky v pochopení a aplikaci učiva.
16. Při činnostním učení se vytváří velmi dobrý lidský kontakt mezi učitelem a žákem i mezi žáky navzájem. Tento kontakt se postupně přetváří ve společně uznávaná pravidla naplněná aktivitou, spoluprací, prostorem pro každého.
17. Díky aktivnímu zapojení všech žáků do výuky vede činnostní učení k přirozené integraci dětí ze sociálně kulturně znevýhodněného prostředí.

Vzdělávací obsah základního vzdělávání

Vzdělávací obsah základního vzdělání je rozdělen do devíti vzdělávacích oblastí. Jednotlivé vzdělávací oblasti jsou tvořeny jedním nebo více obsahově blízkými vzdělávacími obory

Vzdělávací oblasti Vzdělávací obory

Jazyk a jazyková komunikace Český jazyk a literatura, Cizí jazyk

Matematika a její aplikace Matematika a její aplikace

Vzdělávací období základního vzdělávání

Základní vzdělávání žáků se realizuje v průběhu povinné devítileté školní docházky.

Vzdělávací a výchovný proces je rozdělen na období

1. období - 1. - 3. ročník
2. období - 4.- 5. ročník
3. období - 6. - 9. ročník

Učivo je v pojetí ŠVP - ŠKOLA PRO ŽIVOT chápáno jako prostředek k dosažení očekávaných

výstupů a představuje závazný výčet témat, námětů a činností, které mu škola nabídne všem žákům k osvojování.

Obsah učiva Školního vzdělávacího programu - Škola pro život je rozpracovaný do jednotlivých ročníků. Podkladem pro rozpracování obsahu učiva bylo zhodnocení dosavadních zkušeností z programu Základní škola a pedagogické zkušenosti učitelů školy. Školní vzdělávací program byl zpracován na základě týmové práce autorského kolektivu pedagogů školy, pedagogů působících v rámci sítě tvořivých škol a odborných lektorů.

Všichni spolupracující pedagogičtí pracovníci se již řadu let zaměřují na inovaci pedagogické práce, ve výuce kladou důraz na činnosti pojetí vyučování, při němž mají žáci dostatek příležitosti aktivně se podílet na vlastním vzdělávání, samostatně se projevat, nové vědomosti získávat vlastní činností, řešit úkoly a spojovat je se situacemi ze života a dosahovat tak všech klíčových kompetencí stanovených v RVP.

Podle § 4 školského zákona č. 561/ 2004 sbme ZŠ při zdravotnickém zařízení. K zařazení do školy při zdravotnickém zařízení se vyžaduje doporučení ošetřujícího lékaře a souhlas zákonného zástupce žáka. Rozsah a organizaci výuky určuje ředitel školy po dohodě s ošetřujícím lékařem. V naší ZŠ se učí tři vyučovací jednotky denně, odpolední vyučování je jeden v týdnu - v pondělí, od půl druhé do tří hodin odpoledne. V našem zařízení jsou žáci hlavně po dobu 5 týdnů - týká se diagnózy - obezita, kloubaři mají dobu léčení určenou lékařem. Na dobu pobytu se pro každého žáka vypracuje individuální pobytový plán. Přijímáme očekávané výstupy kmenových škol a s těmi pracujeme. Budeme během pobytu žáka provádět hodnocení formativní - dávat žákovi během pobytu vědět jakna tom je, dále hodnocení kriteriální - testy , na konci pobytu žáka provedeme hodnocení - sumativní - to jsou vlastně osobní záznamy, které obsahují slovní hodnocení o chování žáka , jak se zapojil do kolektivu , jeho individuální projevy, charakteristické vlastnosti. Druhou stránkou je hodnocení vzdělávací oblasti všech uvedených předmětů (jsou uvedeny v dotazníku pro třídního učitele i v osobních záznamech). Při hodnocení se přizpůsobujeme hodnocení kmenových škol. Převážně je to známkou v jednotlivých předmětech, někdy to bývá jen slovní hodnocení.

Rozvrh se mění téměř po každém novém nástupu dětí. Záleží to na počtu dětí v jednotlivých ročnících, tím dochází i k pravidelné změně počtu hodin pro jednotlivé předměty. Učíme Čj a literaturu, anglický jazyk, německý jazyk, matematiku, dějepis, prvouku, zeměpis, vlastivědu, přírodopis, přírodovědu, fyziku, chemii.

V osobních záznamech jsme dali žádost o stručnou zprávu, jak se žák (yně) zapojil(a) do soustavné školní práce po návratu z léčení, případně o potížích, které se vyskytly. Tím jsme zajistily zpětnou vazbu.

Na naší škole není ustanovena funkce výchovného poradce. Pobyt na naší škole je krátkodobý. Naší snahou je, aby se žák po návratu do kmenové školy bez problémů zapojil do výchovného procesu, do normálního života. V tomto školním roce začíná u nás fungovat metodik primární prevence. Má za úkol podchytit nežádoucí sociální jevy. Tímto úkolem byla pověřena Mgr. M. Křížová, která vypracovala školní preventivní program (příložen).

Od ledna roku 2008 přešla léčebna do rukou nových majitelů. Je to pro nás naděje , že selepší materiální vybavení pro vzdělávací oblast školy. Jako ředitelka budu jednat s vedením léčebny a snažit se prosadit zřízení nové učebny, která by se dala zamykat. Byla by tu možnost zřídit počítačovou učebnu a postupně ji modernizovat. Je nutné zlepšit hygienické podmínky školy. Pak by bylo na místě zapojení do projektů na získání finančních prostředků. Časem by se dalo uvažovat o mezinárodní spolupráci.

V Poděbradech dne 20.1 2008

Mgr. Iva Nováková

ředitelka školy